

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. XVI. De reseruatione pensionis ex causa permutationis ad
coæquandam beneficioruminæqualitatem tam in Gallia quàm extra
Galliam. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

38 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

- 1 † Resolutio est pensionem non annullari, sed tantum reduci, quando fuit reservata cum altera ex dictis clausulis: quia hoc casu non reservatur conditionaliter, cum supponamus agi de impetratione facta per obitum, & non per viam resignationis conditionatæ; solus enim Papa consensus, seu auctoritas illius non restringitur, nec conditionaliter factus censetur per viam taxationis ad summam designatam: † Immo præsumitur quod cum Pontifex maiorem pensionem reservauerit, multo magis reservare voluisset minorem: ut fuit decisum apud Rotam in decisionib. relatis per Garf. lib. 1. c. 5. num. 422. in Salamantina pensionis, versic. sed versatur in terminis: & apud Crescent. decis. 17. de Rescript. Gratian. discept. for. 955. num. 10. Addit. ad Burat. decis. 369. num. 8. & Rot. decis. 536. num. 9. & 10. part. 4. recent. tom. 3. Mantica. decis. 153. num. 2. Rota decis. 548. num. 3. part. 4. recent. quæ est Buratti: Paris. lib. 6. quest. 2. num. 144.
- 3 Quod si reservatio pensionis cum expressione certæ summæ, fiat in casu resignationis cum clausula, & non aliàs, aliter, nec alio modo, &c. & aliàs quomolibet fiat resignatio sub conditione & restrictione ad certam summam, excludendo minorem; tali casu si pensio sit excessiva, & plus contineat quàm beneficium resignatum ferre possit, veluti si pensio trecentarum librarum reservata sit cum clausula, & non aliàs, &c. si pensio sit excessiva, non erit locus reductioni: Et eodem modo, si narratum fuerit pensionem non excedere dimidiam partem fructuum, & Titularis obiciat pensionem esse nullam, ex eo quod dimidiam partem fructuum excedat, cum valor hoc casu fuerit expressus per viam conditionis, si conditio non sit vera, Gratia pensionis tanquam subreptitia corrumpit in totum; quia deficit consensus resignantis, & ideo ipse resignans potest ad suum beneficium reverti: Mantica. decis. 153. num. 3. Garf. decis. 1286. num. 2. part. 2. recent. Rota de beneficio. part. 1. cap. 5. num. 425. ubi dicitur etiam quod hoc casu in facienda taxatione attenditur tempus datæ concessionis, iuxta text. in cap. eam, de rescript. & ibi Felin. num. 18. quando agitur de Gratia pura & simplici. † Et hoc procedit,
- 4 quamvis resignatarius declararet se esse paratum pensionem reducere ad legitimam quantitatem; quia nihilominus pensio corrumpit, & non est reducibilis: & ideo resignans potest ad suum beneficium reverti: Mantica. decis. 153. num. 2.
- 5 Similiter quamvis agatur de pensione reservata extra casum resignationis; si in Gratia certus valor beneficii fuerit expressus, & pensio intuitu valoris expressi fuerit reservata, tunc pensio non est reducibilis; sed est in totum nulla si sit excessiva: Addit. ad Buratt. decis. 369. num. 8. Mantica. decis. 732. num. 3. Rota decis. 444. num. 2. & 3. part. 2. recent. & decis. 342. num. 14. part. 4. recent. tom. 2. Garf. part. 1. c. 5. n. 327. versic. ad secundum. † Et ita explicatur Regula generalis, quod pensio nulla in obolo, est in totum nul-

la: de qua Lotter. lib. 1. quest. 38. n. 54. propt. explicat Rota in Lucana pensionis coram Pironano, 10. Maij 1624. quæ est in recent. part. 4. tom. 3. decis. 536. & maxime n. 10. & 11. & sequent. & in decis. 169. num. 11. & 12. part. 7. recent. quæ est apud Merlin. decis. 722. num. 8. & sequent. & apud Eundem decis. 804. n. 2.

Itaque quando valoris fructuum expressio sit restrictivæ, & ad determinandam principaliter quantitatem pensionis, & in consequentiam congruæ portionis remanentis apud ipsum resignantem, si resignans protestetur se resignare sub illa reservatione talis summæ, & non aliàs, aliter, nec alio modo; est vi conditionis pensio, quæ aliàs erat dividua, efficitur individua, & per consequens si deficiat in obolo, deficiet in totum: ut explicat Lotter. de re beneficiar. lib. 1. quest. 41. num. 33. & sequent. & optimè Rota decis. 169. n. 13. part. 7. recent. & decis. 536. num. 14. part. 4. recent. tom. 3.

In Gallia verò, non eadem est observantia: quia 7 quoad beneficia simplicia non attenduntur illæ clausulæ, sed si pensio tertiam partem fructuum excedat, ad legitimum modum reducenda est: in Parochialibus autem seu curam animarum & Sacramento-rum administrationem habentibus, veluti Archiepiscopatibus, Episcopatibus, vel Ecclesiis parochialibus, indistinctè omnes pensiones declarabantur abusivæ, secundum antiquam iurisprudentiam; ut notat Addit. ad Louet. in collect. arrest. lit. P. num. 32. in ultima edition. anni 1655.

Hodie verò hæc adhiberi solet distinctio, nempe 9 aut agitur inter resignantem & resignatarium, & hoc casu cogitur resignatarius solvere pensionem super beneficio curam animarum habente impositam, ut aliàs diximus; idque in odium perfidiæ: propt. ita indicatum testatur Mornac. ad l. venditor 14. ff. commun. pradior. † quod ad resignatarium resignatarii extenditur, ne scilicet resignans fraudulenter in præiudicium suæ fidei datæ, beneficium sibi resignatum alteri resignatario remitteret, eaque ratione resignantem sua expectatione priuaret.

De successore autem per obitum, dubitatur? Verum 11 rationi congruit, ut successor ad pensionis nullitatem agere possit, ne difficultior ipsi animarum reddatur cura.

Sed hoc quod diximus de Resignatario, sic intelligendum est, ut non præcisè resignatarius solvere cogatur, sed in eius electione sit, vel pensionem solvere, vel beneficium resignatum dimittere; ita tamen ut si pensio sit immodica, liceat implorato Procuratoris Regis auxilio, à tali excessu recursum interponere. Atque ita observatur.

Similiter si post pensionis creationem fructus 12 adeo essent diminuti, ut nihil, aut parum superesset resignatario novo possessori, tunc boni viri arbitrio locus esset moderationi pensionis: propt. ista omnia explicat, & supremorum Galliarum Tribunal præiudicis confirmat Louet. ad regul. de Infirm. num. 13.

CAPVT XVI.

ARGUMENTVM.

DE reservatione pensionis ex causa permutationis, ad coæquandam beneficiorum inæqualitatem, tam in Gallia, quàm extra Galliam. De pensione imposita super beneficiis æqualis, vel maioris valoris, aut super beneficio Tertij in Gallia, etiam ex causa pacis: talesque pensiones casu quo auctoritate Episcopi reservari possint, non

Tract. de Pensionib. Ecclesiast. Cap. XVI. 39

non obligant successorem in beneficio. Pensionem cum beneficio, vel cum alia pensione permutari non posse, nec cum Capella nondum erecta, nec cum Hospitali.

SUMMARIVM.

- 1 In reservatione pensionis ex causa permutationis in Gallia, secundum aliquorum sententiam, non potest peti reductio illius ad tertiam partem spirituum.
- 2 In reservatione pensionis propter inaequalitatem beneficiorum, quamvis esset excessus, non datur restitutio, etiam ex capite minoris aetatis.
- 3 Et hac sententia sequenda est nonobstante contradictione aliquorum.
- 4 Si beneficia permutata non sint inaequalia, non admittitur in Gallia reservatio pensionis, sed illa declaratur nulla & abusiva.
- 5 Pensio in permutatione non debet imponi super illo beneficio quod est maioris redditus, sed super minori.
- 6 Pensio non potest imponi super alio beneficio quam permutato, nisi Papa id faciat ex certa scientia.
- 7 Pensio non potest in fauorem alterius quam ipsorum permutantium fauorem reservari, nisi ex certa Papa scientia, & de consensu illius super cuius beneficio imponitur.
- 8 In Gallia indistincte pensio super beneficio Tertij, vel in fauorem Tertij non permutantis reuocatur.
- 9 Pensio etiam ex causa pacis, non potest reservari in fauorem Tertij, praeterquam auctoritate Papae.
- 10 Collatores Ordinarii possunt admittere permutationes beneficiorum.
- 11 Amplia, etiam si unum beneficium esset pinguius alio, dummodo permutatio pure fiat.
- 12 Inferior Papa non potest admittere permutationes beneficiorum sub reservatione pensionis factas.
- 13 Excessus fructuum inter beneficia permutata adeo annexus est titulo spirituali, ut ab eo sine auctoritate Summi Pontificis separari non possit.
- 14 Contrarium tamen quidam D.D. existimant.
- 15 Explicatur consil. Nauarri 43. alias 22. de simonia.
- 16 Beneficia permutata non possunt conferri aliis quam ipsis permutantibus.
- 17 Episcopus non potest aliquem ab una Ecclesia ad aliam transferre sine causa.
- 18 Explicatur text. in cap. Ad quaestiones, de rer. permutat.
- 19 Pensiones per Episcopum ex causa permutationis reseruatae, non obligant successores, etiam in sententia existimantium Episcopum similes pensiones reservare posse.
- 20 Verum tamen est, pensiones ex causa permutationis reseruatas, Pontificia auctoritate indigere.
- 21 Explicatur Casus propositus per Nauarr. lib. 3. tit. 3. de simonia, consil. 4.
- 22 Pensionis cum pensione permutatio est inualida.
- 23 Pensio concessa in titulum beneficij permutari potest cum beneficio.
- 24 Pensionis cum beneficio permutatio verum cum auctoritate Summi Pontificis fieri possit.
- 25 Permutatio beneficij cum Decimis fieri non potest, quamvis sint spirituales.
- 26 Permutatio beneficij cum Capella nondum erecta, vel cum simplici Legato pio admittenda non est.
- 27 Item nec cum simplici Praestimonio, vel Hospitali.
- 28 Papa potest pensionem reservare propter alimenta illius qui beneficium dimittit.

Sauileger, de Pensionib.

- 29 Qui permutat beneficium cum pensione nihil agit, quamuis adiecerit clausulam, & non alias &c.
- 30 Qui beneficium cum pensione permutat, non potest ad suum beneficium redire, sed illo priuatur propter delictum suum.
- 31 Qui beneficium simoniace sibi conferri obtinuit, illud amittit ipso iure, ita ut possit statim per alium impetrari: Et declaratio vacationis fiet postea ad instantiam deuotary impetrantis.

EDUCTIONEM pensionis ad tertiam fructuum partem, de qua superiori capite egimus, in Gallia peti non posse, quando reservatio facta fuit ex causa permutationis, censuit Forget in titul. des pensions, num. 28. quod loci refert Arrestum Curiae Parlamenti; vt per Bouchel. in summa benefic. in verbo, Pensionis.

Sed contrarium tueretur Louet. de publicand. resignat. num. 274. fol. 514.

Praedictam tamen Forgeti sententiam refert Fabric. Bleynianus in tract. de benefic. tit. de pens. Ecclesi. num. 21. sub lit. G. fol. mihi 176. dicens, quod dum pensio propter beneficiorum permutatorum inaequalitatem super pinguiori imponitur, illa quodammodo permutari videtur, quasi beneficij partem constituens; † quae permutatio ob beneficiorum inaequalitatem tanta est virtutis, vt difficillime aduersus eam restitutio concedatur, etiam ex capite minoris aetatis: vt ibi per eum. Ideo ab hac sententia non videtur recedendum: † maxime cum Rebuff. in Locis per Louetium citatis non videatur facere ad quaestionis huius decisionem.

Quaedam tamen in hac materia reservationis pensionis ex causa permutationis aduertenda sunt. Et primo, oportere quod agatur de duobus beneficiis compermutatis inaequalibus; si enim non sint inaequalia, aut quod vterque referret sibi pensionem in beneficio a se dimisso, orietur ex eo magnum inconueniens, contra Canonum intentionem; & in Gallia, contra reservationum prohibitionem: sic enim fieret, vt altero ex permutantibus praemoriante, superstes frueretur suo integro beneficio ab omni pensione exempto, nec non pensione certa super alio beneficio per obitum compermutantis vacante: huiusmodi igitur pensio nulla est, & abusiva, teste Louet. ad Reg. de publicand. num. 283. Pastor in tract. de benefic. lib. 3. tit. 11. num. 9.

Secundo aduertendum est, vt pensio non imponatur super beneficio minoris redditus, sed solum super beneficio pinguiori: quia cum in casu permutationis permittantur pensiones causa aequalitatis seruandae, si pensio imponatur super beneficio minoris redditus, talis impositio vt facta ex falsa causa, irritatur: teste Rebuffo in praxi, tit. de reseruatis. tam generalib. quam specialib. num. 24. vbi dicit se ita vidisse iudicatum; per rext. in cap. cum pridem, de pact. cap. constitutus, cap. super, de transact. Couarr. lib. 1. resol. cap. 1. num. 6. Paris. de confident. quaest. 28. num. 120. Garf. de benefic. part. 1. cap. 5. n. 343. Verall. decisi. 325. part. 2. Boer. decisi. 2. num. 45.

Tertio, quod si quis permutaret beneficium, & pensio constitueretur super alio beneficio quam permutato, pensio non valeret in Gallia: teste Rebuffo, de pacif. possess. num. mihi 127. Licet dicat aliud esse de iure; si enim Pontifex id faciat ex certa scientia, valida erit de iure huiusmodi reservatio, propter

40 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

propter plenam Summi Pontificis in beneficialibus potestatem.

- 7 Idem dicendum, si pensio referretur alicui Tertio, alteri videlicet quam vni ex compermutantibus; valebit enim reservatio ex certa scientia Summi Pontificis facta, dummodo ille Tertius fuerit praesens, & promissio illi facta: idque iuxta Regulas iuris communis: vt testatur Cokier in tract. de permut. benef. part. 2. c. 1. n. 5. † Dixi iuxta Regulas iuris communis, nam in Gallia verendum esset, ne talis pensio in fauorem Tertij non permutantis reservata, inuálida & irrita declararetur: teste Pastor dicto lib. 3. cap. 11. num. 10.
- 9 Quod autem inferior Papá non possit, etiam ex causa pacis & concordiae, reservare pensionem alicui Tertio; fuit decifum decif. 386. part. 5. recent. & decif. 94. & 345. part. 6. Lotter. lib. 3. quest. 29. num. 184.
- 10 Notandum est Quarto, quod licet permiffum fit Ordinariis beneficialium permutationes admittere, vt expresse disponitur in constitutione Pij V. § 8. Incipiente, Quanta Ecclesia Dei incommoda: in §. 3. & hoc est conforme dispositioni iuris communis, vt testatur Zerol. in prax. Episcop. part. 1. in verb. Renunciatio, seu permutatio §. 3. dubit. 1. Garf. de benef. part. 11. cap. 4. n. 60. & sequent. Bonacin. de simon. disput. 1. quest. 4. §. 12. num. 7. † vbi ampliatur, vt locum habeat, quamuis vnum beneficium esset pinguius altero; dummodo permutatio pure fiat: vt per eundem dict. num. 7. versicul. 3. Vgol. de Episc. cap. 50. §. 20. num. 1.
- 12 Nam permutatio illa debet fieri pure, & non cum reservatione pensionis: quia permutatio sub onere & reservatione pensionis, sub alterius quam Summi Pontificis autoritate facta, nulla est & inuálida; etiam si pensio reservaretur propter inaequalitatem beneficialium; etiam quod vnum esset pinguius alio: quia permutatio non esset pura, & illa inaequalitas compensari non potest re aliqua pretio aestimabili sub sola Ordinarij autoritate, sed Summi Pontificis concessio omnino interuenire debet: † excessus siquidem ille fructuum beneficii, annexus est beneficio, seu titulo spirituali, & ab eo separari non potest nisi Summi Pontificis autoritate interueniente: vt post Couarr. lib. 1. var. resolut. cap. 5. num. 8. arguit Barbol. de iur. Eccles. vniuers. lib. 3. cap. 15. num. 179. & 180. Et hoc ex stylo Curiae Romanae procedere testatur Bonacin. dicto tract. de simon. disput. 1. quest. 4. §. 12. num. 8. versic. dixi in responsione eiusdem dubij.
- 14 Verum quidem est, multos graues DD. contrarium existimasse: nempe quod licitum sit Episcopis autoritatem interponere pensioni reservatae in permutatione, ad compensandam beneficialium inaequalitatem, inter quos sunt Nauarr. consil. 43. alias 22. de simon. num. 4. vbi allegat Ancharan. consil. 279. Questio proponitur: num. 1. † qui tamen non facit ad quaestiones nostras; solum enim ibi dicitur, quod Episcopus potest admittere beneficialium permutationes: sed non deciditur quaestio, vtrum hoc possit sub onere, vel grauamine pensionis? & in effectu textus & iura ibi allegata nihil aliud concludunt: † nam in clement. Vnic. de rerum permut. nulla fit mentio oneris super beneficiis permutatis imponendi, sed dumtaxat ordinatur, quod beneficia permutata non aliis quam permutantibus conferri possint: † & in cap. Quastum §. in fin. de rer. permut. in Decretal. dicitur quod Episcopus ab vna ad aliam Ecclesiam, sine necessaria & iusta causa translationes facere non potest. Praeterea Felinus quem allegat in cap. Quia verisimile, num. 1. de praesumpt. nihil etiam

dicat de reservatione pensionis inter permutantes ob causam inaequalitatis beneficialium: † Similiter text. in cap. ad quaestiones, de rerum permut. non probat hanc Nauarr. sententiam; quia illo textu fit mentio dumtaxat de permutatione duarum Ecclesiarum, quoad illarum bona temporalia, non autem quoad titulum & iura spiritualia: vt bene aduertit Couarr. dicto lib. 1. var. resolut. cap. 5. num. 9. † Non negat tamen hoc casu Nauarrus, quin huiusmodi pensiones autoritate Ordinaria ex causa permutationis reservatae, siniantur cum vita Pensionarij, & successorem in beneficio non afficiant: vt patet ex dicto consil. 2. num. 4.

Verum quod necessaria sit Pontificis, seu Sanctae Sedis autoritas, ad stabiliendam pensionem super beneficiis permutatis ob causam inaequalitatis beneficialium, verius esse censuit Garf. de benef. lib. 1. cap. 5. num. 345. vbi multos allegat: & dicit, hunc esse styllum Curiae Romanae; & ista opinio tutior & vtilior est: praesertim vt pensionis reservatio autoritate Sedis Apostolicae facta afficiat successores in beneficio pensione grauato: eandem sententiam post plures per eum citatos sequitur Sanch. in suis consil. moralib. lib. 2. cap. 3. dubit. 38. num. 12. Bonacin. fuse probat in tract. de simon. disput. 1. quest. 4. §. 13. num. 9. faciunt tradita per Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 35. num. 10. & sequent. & ideo non sunt admitenda tradita per Gratian. discip. forens. cap. 617. num. 16. cum ibi citatis, quem nos negotio non examinato, sequuti fuimus part. 2. resolut. benef. cap. 1. §. 4. num. 79.

Et ex hac resolutione inferitur decisio casus propositi per Nauarr. lib. 3. tit. 3. de simon. consil. 4. qui talis est: Duo sua beneficia commodare volentes, conuenerunt, quod si alterum beneficialium reperiretur grauatum aliqua pensione, is cuius ante permutationem erat illud beneficium, teneretur pensionem illam soluere: fuit subsequuta permutatio sub autoritate solius Ordinarij, nulla facta huius pacti mentione: cum postea deprehensum fuerit, alterum ex beneficiis permutatis esse pensione grauatum; Dubitatum fuit vtrum tale pactum esset simoniacum: Et respondetur affirmatiue: quia pactum illud fuit medium faciendae permutationis, & propterea illud continere simoniam, conventionalem quidem, si nondum fuerit executioni demandatum; videlicet, si alter nondum soluit pensionem; sola enim conventio non effectuat non continet simoniam realem, quando promissio non fuit adimpleta; si vero pensio soluta fuerit in vim alius conventionis, tunc erit simonia realis: & ideo cauendum est, vt ante solutionem recurratur ad Summum Pontificem pro similibus conventionis confirmatione.

Notandum est quinto, permutationem pensionis cum pensione fieri non posse, neque pensionis cum beneficio: de primo capite adest doctrina Redoan. in tract. de simon. part. 3. cap. 20. num. 19. vbi allegat Paul. Rom. in tract. de pension. quest. 7. post princip. §. nunc venio: de secundo probat Cokier in tract. de permutat. benef. part. 2. cap. 18. num. ... † Nisi ageretur de pensione in titulum beneficii constituta, cuius naturam superius in hoc eodem tractatu exposuimus: Ideo cum beneficio non potest permutari: Bonacin. in tract. de simon. disput. 1. quest. 4. §. 12. num. 8. Quod dicit procedere, quando permutatio fieret solius Episcopi autoritate; secus si fieret autoritate Summi Pontificis: † quamuis nec etiam sub Summi Pontificis autoritate pensionem cum beneficio permutari posse, contendat Redoan. dicta part. 3. cap. 20. num. 12. Quod ego verum existimo de potestate

Tract. de Pensionib. Ecclesiast. Cap. XVII. 41

testate ordinaria, secus de absoluta; cum vt sæpè diximus, Papa omnia possit in materiis beneficalibus. Ratio est, quia cum beneficium sit quid spirituale, pensio autem licet ex beneficio proueniat, tamen sit temporalis, & pretio æstimabilis, videtur data pro ipso beneficio, cuius titulus à fructuum perceptione sola Ordinarij autoritate separari non potest, sed Pontificis autoritas interueniat necesse est: vt ibidem copiosius Bonacina ratiocinatur.

- 25 Eaque de causa, nec cum alia re spirituali pretio æstimabili permutatio fieri potest; veluti cum Decimis: Rebuff. in prax. part. 3. de permutatione, num. 24.
- 26 † Sicut nec fieri potest permutatio beneficij cum Capella nondum erecta in titulum beneficij, aut cum simplici legato, aut pia fundatione: Papon. lib. 1. tit. 7. arrest. 1. Mantie. de tacit. convent. lib. 2. §. 11. 9. num. 43. Sanch. in consil. moral. lib. 2. cap. 3. dub. 37. num. 18. † ubi probat non posse fieri permutationem beneficij cum Hospitali, vel Præstimonio, quando non habent naturam beneficij.
- 28 Notandum est Sexiò, quod quamuis vt mox diximus, ne quidem Summus Pontifex de potestate ordinaria permutationem beneficij cum pensione ad-

mittere possit, vt ex Redoani sententia dictum est; tamen alia via dari potest, qua Pontificis concessio iure ordinario subsistat: vt puta in subsidium sustentationis eius qui beneficium dimittit; nam tunc non uti pretium beneficij pensio considerabitur, sed tanquam alimentum dimittentis, quod Papa confert sua potestate: ita Francisc. Suarez de virtute & statu Relig. cap. 33. num. 9. & 10. Cokier in tract. de perm. benefic. part. 2. cap. 18. num. 5.

Notandum Septimò, quod permutatio beneficij cum pensione, tanquam simoniaca non subsistit, nisi in præiudicium resignantis, etiam si illa clausula, non aliàs, aliter, nec alio modo, adiecta fuerit: quia talis renunciatio non fuit vlus concessionis iuris: Clement. unic. de rer. perm. † Ideo non potest redire ad suum beneficium, quod ex proprio delicto amisit; delicta autem impunibilia remanere non debent: Paris. consil. 135. num. 2. lib. 4. † & ratione simoniæ, beneficium illud super quo commissum fuit, impetrari potest absque aliqua declaratione, quæ fieri potest post impetrationem: cap. cum secundum leges, de heret. in 6. & in Clement. 2. de simon. Cokier dist. lib. 2. cap. 18. num. 8. & Nos suo loco diximus.

C A P V T XVII.

A R G V M E N T V M.

VANDO committatur simonia in resignatione cum pensionis reservatione? Et vtrum illa simonia sit vera, an dumtaxat interpretatiua? Quis inde proueniat effectus quoad priuationem beneficiorum? Quando, & ex quibus pensio sit Laicalis? Et quis inde effectus proueniat? Pensionis commoditatem alteri cedi posse etiam ad vitam Pensionarij; non tamen ius pensionis, quod est spirituale; sed simoniam propriè in pensionibus non fieri concluditur.

S V M M A R I V M.

- 1 Simonia conuentionalis transit in realem, si conuentio fuerit effectiuata per solutionem.
- 2 Resignatio cum reservatione pensionis absque Superiorum autoritate, est simoniaca.
- 3 Mandatum ad resignandum sub pensione eximitur à simonia, quando in eo fuit reservatum sub beneplacito Sedis Apostolicæ.
- 4 Ampliatur etiam si pensio reservaretur in fauorem Tertij non resignantis.
- 5 Simoniaque oritur ex resignatione beneficij sub pensionis reservatione, non est vera simonia, sed interpretatiua, quæ non sufficit ad priuationem beneficij.
- 6 Vt inducatur priuatio beneficij, oportet subsequutam fuisse collationem in vna patris reservationis pensionis.
- 7 Pensio merè laicalis non subiacerit simonia.
- 8 Ad iudicandum vtrum pensio sit laicalis, non debet inspicere persona cui assignatur, sed titulus propter quem soluitur.
- 9 Pensiones laicales sunt pretio æstimabiles.
- 10 Pensiones laicales sunt in commercio, sed tamen non solent redimi sine auctoritate Papa.
- 11 Ex stylo Curie Romanae Pensiones non solent assignari nisi Clericis.
- 12 Pensiones reservari possunt etiam coniugatis bigamis auctoritate Summi Pontificis.
- 13 Magna est differentia inter pensiones istas, & illarum commoditatem: quia commoditas potest Sanlegr. de Pensionib.

liberè cedi durante vita pensionarij.

- 14 Pensio non finitur per obitum illius, cui sola fructuum seu pensionum commoditas cessa fuit.
- 15 Potest cedi commoditas pensionum ad vitam Pensionarij, & fieri mandatum irrevocabile ad hos fines, etiam inuito Titulari.
- 16 Cessionarius pensionis ad vitam emit quodammodo iactum rotis.
- 17 Censuræ, & fructus seu commoditas illius, multum differunt.
- 18 Ius percipiendi Decimas, est Ecclesiasticum; sed illarum commoditas est temporalis.
- 19 Ius patronatus per se vendi non potest.
- 20 Ius percipiendi pensionem est quid annexum spirituali.
- 21 Pensionarius ex constitutionibus Pontificis tenetur singulis diebus recitare paruum Officium: quæ tamen non sunt publicata in Gallia.
- 22 Promittens maiorem pensionem quàm beneficium ferre possit, secundum aliquorum sententiam committit simoniam.
- 23 Pensiones sunt quid separatum à beneficio, & quasi temporales.
- 24 In causis pensionum Rota concedit Remissorias, perinde ac si essent quid temporale.
- 25 Pensio ex multorum sententia potest extinguere, vel minui absque auctoritate Sedis Apostolicæ. Limitatur num. 26.
- 27 Verius esse concluditur simoniam circa pensiones non committi.
- 28 Quæ sit differentia inter pensionem & in patronatum, circa pretij mentionem.